

ערב לפני כן שכבה נירה (ימין) לישון במאהל אוהלי הטיירים, שהוקם על ידי קבוצתה בשעות הצהריים. למחרת, עם הינתן אות ההשכמה בשלוש לפנות בוקר, נעלם המאהל תוך חמש דקות, הועבר למקום התחנה הבאה של הצועדים

„העולם הזה“ מלווה ברגל את קבוצת עלמות ב

בין פרחים ומבסי הערצה, צעדו 37 קבוצת

אמא'לה! צועקת תוך כאב שנזקקו לטיפול רפואי חילות אלה הותקנו אמבולנסים מיוחדים

המפקד הקטן סוקר במבטו את חילות, לפני צאתן לדרך. „להוריד את החיזוק, ולחטתכל לחזית“, פקד

מלכת היופי של המכביה, אילנה פלקוביץ' החיפאית, מוצאת זמן, גם בצעדה, לטפל בשמרה הבלונדי הארוך.

נירה הבלונדית חסובת הגוף מוכנה לקראת המצעד הגדול. למרות שזו השנה הראשונה בה משתתפת נירה בצעדה, לא השפיע עליה הסאטן הגדול. ביום השני לתחילת הצעדה, מלאו לנירה, ילידת גבעתיים, 21 שנים, וכבר הספיקה לטייל הרבה בארץ.

פומון: לריריטה לריריטה... בחורים זקופי קומה. הראשון, באוסף רוח, לה נתן צביטה בצד. השני, בחור כארז, הוא אותה לחול זרק. השלישי, אמן פיתוח, לה פיתח חגורת בד. הרביעי — אן משירינו נקצר שורה אחת, 19 תרוצנה כל בנותינו אל החורש הנחמד.

הבנות לא איבדו עשתונותיהן. נירה הוציאה את הרשימה המיוחדת לשעת חירום. מבט לצדי הדרך, לראות אם אין קהל מיותר, ו-

מצאיישבת. הקהל באיצטדיון חולון עקב במתח אחרי משחק הגמר על גביע המדינה בכדורסל. ברגע המרתק ביותר קמה נירה ברוש, שיפרה את תסרוקתה, והודיעה לחבריה „די, אני כבר צריכה ללכת לישון.“ עוד לפני יום לא היתה נירה הבלונדית חסובת הגוף מועזה לחתר על מאורע ספורי טיבי כה מרכזי. אך הפעם היתה לבוגרת המדרשה לחינוך גופני, ושחקנית הכדורסל המצטיינת, סיבה מספקת לחתר על סיומו של המשחק: בעוד יום עמדה להתחיל את צעדת ארבעת הימים.

בצריפה במחנה ישבו אותה שעה 21 בנות הקבוצה, חיברו במאמץ משותף רשימה ארוכה של שירי-לכת. הרשימה הגיעה למאה וחמישים שירים, ושם נעצרה. „זה לא מספיק, אם רוצים לקחת את המקום הראשון צריך יותר“, אמרה שושוקה, מפקדת המחלקה, שבאה לדאוג לכיבוי האורות. תוך 15 דקות גדלה הרשימה ל-250. הבנות כיבו את ה' אורות ושכבו לישון. נירה התהפכה על צדה. „אייאפשר לישון היום“, שמעה את חברתה לוחשת בשקט. „אין דבר“, הרגיעה אותה נירה, „מחר נתחיל ללכת וכשמתחילים, זה הולך מצויק.“ ה' שתיים נרדמו.

★ ★ ★
שיר ושירי-תגמול
כביש רץ מתחת לרגליים. בעוד דקות מספר יתחיל החמסין הגדול. הבנות הרי חיבו צעדי, עברו בספיד עצום קבוצה אחרי קבוצה. איש לא העז לחשוב אפילו שבנות נחיל זרם יצאו אחרונות. הן הובילו בראש הסדר הארוך, כשהגרוגות מתחילים להצטרד. הן כבר צעדו חמש שעות, ועוד לא שרו שיר אחד פעמיים. קבוצת בנים מבוסתן הגליל הצפוני עברה את הבנות. „בואו נמתח קצת את הבנות“, קרא בחיך ארסי מנשקה השמן. הקבוצה פתחה בשיר מיוחד, מוקדש לבנות הגח"ל. באח מתנייה אל החורש לטייל לבד יצאת. ארבעת שם כיתורת, בחורים זקופי קומה.